

• Robert Verwey torent boven 'zijn' haven uit: „We zitten allemaal diep in de schulden.” EIGEN FOTO

Van hondenbaan tot hondenbaan

Voormalig directeur verdriift verveling met uitlaatservice

• 'Hondenman' Remco van Hattum: „Hun baasjes hebben een groot hart voor hun hond maar overdag weinig tijd. Zo krijgen hun huisdieren toch de aandacht die ze verdienen.” FOTO: INEKE KAMP

WIL DE ECHTE BAAS OPSTAAN?

Radeloze beveiligers havenbedrijven tussen wal en schip

door DAPHNE VAN DIJK

AMSTERDAM, dinsdag De Amsterdamse havenbedrijven Ceres Terminals en Amsterdam Container Terminal (ACT) vechten elkaar de tent uit wie de feitelijke werkgever is van een groep van zes beveiligers. Al ruim een half jaar krijgen ze geen loon meer en omdat ze nooit officieel werden ontslagen, hebben ze ook geen recht op een ww-uitkering. „We zitten allemaal diep in de schulden”, aldus Robert Verwey (43).

Het verhaal is even schrijnend als ingewikkeld waarbij de groep beveiligers de dupe lijkt te worden van een juridisch steekspel. „Halverwege april van dit jaar kreeg ons team van zes man, allen al jaren met een vast contract, van ACT te horen we op straat zouden komen te staan vanwege economisch slechte tijden. De beveiliging zou worden uitbesteed aan een particulier bedrijf. We hebben daar gesolliciteerd, maar niemand van ons zessen is aangenomen. Het bedrijf had zelf nog twintig mensen wegens gebrek aan opdrachtgevers op de bank zitten”, vertelt Verwey, die na-

mens de groep van zes mensen het woord voert. Begin mei stapten de werknemers naar het UWV. „Daar werd ons verteld dat we nergens recht op hebben omdat onze werkgever geen ontslag had aangevraagd. Maar het salaris, in mijn geval 2200 euro bruto per maand, bleef óók uit. En dat is nu al een half jaar het geval”, vertelt Robert, die druk aan het solliciteren is naar een nieuwe baan.

Huur

Net als de rest heeft hij een forse schuld opgebouwd van ongeveer 10.000 euro. En hij

dreigt binnenkort zijn huis te worden uitgezet omdat hij zijn huur niet meer kan opbrengen. „Ik begrijp niet waarom ons achterstallig loon niet wordt betaald. We hebben allemaal een arbeidscontract maar zijn als vuilniszakken buiten gezet”, aldus Verwey.

Hun advocaat Mariska Aantjes vindt het een schimmige zaak. „Het is onduidelijk wie juridisch de werkgever is en dus betalingsplichtig is. In 2006 heeft ACT het concern waartoe Ceres Terminals behoort, overgenomen, maar is daarbij één onderdeel vergeten: het bv'tje van de beveiliging. Ceres en ACT beschuldigen elkaar nu over en weer of dit nou wel of niet bekend was en wie de feitelijke werkgever zou zijn.”

„En om het verhaal nog ingewikkelder te maken: Ceres is op 25 oktober failliet ver-

klaard. De curator gaat in ieder geval proberen om voor zover ze in dienst waren van Ceres te ontslaan. Nadeel is dat ze dan slechts dertien weken betaald krijgen en niet zeven maanden. Ook een kort geding

‘Wij zijn als vuilniszakken buiten gezet’

durige bodemprocedure. „Dat kost een hoop geld wat ik niet heb want ik zit financieel aan de grond”, besluit Robert Verwey. „We staan met onze rug tegen de muur. Ik heb brieven geschreven naar de vakbonden, burgemeester Van der Laan, minister Kamp, premier Rutte en zelfs de Koningin, maar niemand kan iets voor ons betekenen. De enige die wat voor ons deed, was advocaat Mariska Aantjes die ons voor het kort geding belangeloos heeft geholpen.”

Een woordvoerder van ACT laat in een reactie weten: „Voor de mensen persoonlijk is het heel triest, maar wij stellen ons op het standpunt dat er geen arbeidsrechtelijke band is tussen ACT en deze mensen. Zij moeten er met Ceres uitkomen.”

door IRIS HERMANS

ROTTERDAM, dinsdag Je zou kunnen zeggen dat hij zijn hondenbaan heeft ingewisseld voor een echte hondenbaan. Remco van Hattum (41) werkte bij verschillende bedrijven als technisch directeur, verdiende veel geld, maar was altijd snel verveld. Toen richtte hij Dokkie.nl op, de uitlaatservice die sinds twee maanden honden en baasjes in Rotterdam verblijdt. Na een opleiding voor hondentrainer is Remco behalve een liefhebber ook een hondenkenner, waarbij de viervoeters in goede handen zijn.

Hij is blij dat hij deze stap heeft gemaakt. „Wat geld betreft, is het wel een stap terug, met mijn vrouw heb ik afgesproken dat zij de komende tijd kostwinnaar is.” Aan zijn klanten komt hij via mond-tot-mondreclame en zijn website. „Het zijn mensen met een groot hart voor hun hond, maar met overdag weinig tijd. Op deze manier krijgt hun extra gezinslid wel de aandacht dat het verdient.”

Bestelbus

Gewapend met een bos sleutels gaat hij elke dag met zijn bestelbus op pad. „Alle baasjes hebben een sleutelcontract ondertekend en zo kan ik in hun huis de honden ophalen.”

Als eerste is Iggy aan de beurt, de stoere Franse bul die zin heeft in een wandeling en Remco enthousiast bespringt. De verzorger aait hem, geeft

hem een koekje en zet hem in de moderne bus die van alle gemakken is voorzien. Er zit zelfs een douche in, voor als de dieren heel vies zijn geworden. Door de drukke middagspits rijdt hij naar de verschillende adressen waar hij Ljubi, Donja, Boomer en Binkie ophaalt. Ook de jarige Tibo mag mee, met zijn twaalf jaar de nestor van de groep.

‘Ach, het zijn net mensen!’

Na wat onrustig gesnuif en

nervus geflab wordt de plek van bestemming bereikt. De hokken gaan open en dan gaat ze letterlijk en figuurlijk los. „Mijn filosofie is dat de hond het naar zijn zin moet hebben en dat betekent lekker loslopen, niet vast gelijnd.” De dieren kwispelen er lustig op los en besnuffelen elkaar. Remco krijgt een glimlach op zijn gezicht. „Het leuke is dat ze

allemaal een verschillend karakter hebben. En de een heeft een allergie en een ander loopt weer mank”, zegt hij terwijl hij de honden goed in de gaten houdt. Hij pakt een stok en maakt aanstalten. „Ach, het zijn net mensen!”

Tennisbal

Als een jonge hond rent Remco met hen mee. Een aai hier, een tennisbal daar. „Per week gaan er zo'n vier ballen doorheen, gelukkig heb ik veel tennissende vrienden! Maar het is behoorlijk stressvol, je moet ze allemaal goed in de gaten houden. Ik heb wel de verantwoordelijkheid over ze.” Donja en Ljubi trekken met hun bek aan een frisbee. Het schouwspel duurt voort, geen van de beesten geeft een centimeter toe. „Op die manier proberen ze de rangorde in de groep te bepalen”, weet Remco. Af en toe deelt de rustige dierenliefhebber een koekje uit. Met hondenogen kijken ze hem aan, hopen op meer. „Dan heb je ineens zeven paar ogen op jou gericht, een mooi gezicht is dat.”

Iggy heeft intussen de oranje speelstok gevonden en sleept het ding overal waar hij

GOEDE TIJDEN SLECHTE TIJDEN

GEMIST?

rtlxl.nl elke dag meer

GROOT KERSTCIRCUS DEN HAAG

Wereldsterren schitteren op het Malieveld!

Slechts 1 week!

22 t/m 28 dec. '11

BOEK NU DE MOOISTE PLAATSEN

0900-300 12 50

€ 0,45 p/min

kerstcircusdenhaag.nl

Nieuw Digitenne Insteekkaart, direct in je tv

Nu 2 maanden gratis digitaal tv-kijken

0,- /mnd*

Digitenne.nl

kpn sluit je aan

*De korting geldt alleen op digitenne.nl i.c.m. een jaarabonnement. Na activatie van je nieuwe abonnement krijg je een voucher voor de korting thuisgestuurd, die je via de website kunt verzilveren. Aansluitkosten € 25,-. Vraag de verkoper naar beschikbaarheid en voorwaarden of kijk op kpn.com

Op zoek naar gouden tip

door JAN COLIJN

ENSCHEDA, dinsdag Het was voor haar een dag met twee gezichten. Wrang omdat haar man Willem Visscher de 'geboorte' van zijn eigen boek niet meer heeft mogen meemaken. Maar het is ook een mooie dag: zijn weduwe Gea vervulde immers de laatste wens van haar man. Iets wat ze op zijn sterfbed had beloofd.

De onderzoeker werkte vijf jaar lang, tot zijn overlijden dit voorjaar, aan een bundeling van 246 moorden in Twente. Eind vorige week werd het anderhalf kilo zware boek gepresenteerd. „Toch overheerst de voldoening dat we dit boek hebben kunnen afmaken.”

Toen Willem Visscher, beroepshalve betrokken bij zo'n 25 moordzaken, in de zomer van 2010 te horen kreeg dat hij kanker had, was hij vastbesloten: hij zou het boek voltooiën, waaraan hij al vele honderden uren had gewerkt. „Zo was hij: als hij iets in zijn hoofd had, ging hij er he-le-maal voor. Maar februari dit jaar werd de pijn zo hevig dat hij besefte dat het hem niet ging lukken. Hij heeft daarop aan mij gevraagd het af te maken. Samen met Ton van de Griendt, zijn collega en goede vriend.”

Het is een indrukwekkend moordboek geworden. Vanaf

Weduwe voltooit boek van overleden man over Twentse moorden

de Tweede Wereldoorlog tot 2010. Van een moord zonder lijk in Hengelo tot de lootgevallen van een gifmenger. Welke haar het meeste aangreep? „De zaak rond peuter Diego. Er ging van alles mis bij onder meer Jeugdzorg. En daar werd dat ventje uiteindelijk het slachtoffer van. Misschien komt het ook doordat ik nu zelf kleinkinderen heb, maar ik heb dit hoofdstuk enige tijd

• Gea Visscher in het archief van de regiokrant van Twente, waar ze met haar man talloze uren speurde naar achtergrondinformatie voor zijn - en later ook haar - boek over moorden. FOTO: REINIER VAN WILLIGEN

moeten weggelaten voor ik er verder mee kon.”

Haar man hoopte vooral dat in onopgeloste zaken de gouden tip binnen zou komen. In het boek worden vijftien cold cases beschreven. „Dát was Willem's grote drijfveer voor dit boek. Hij zei altijd: 'Elk mens heeft een geweten en dat moet een keer gaan knagen.'”

Zoals de spraakmakende lustmoord op Semha Metin al-

tijd aan Visscher bleef knagen. Het Turkse meisje werd in Deventer seksueel misbruikt en gewurgd. De recherche pakte buurman Geert B. op, maar moest die tandenkarsend weer laten gaan. Pas enkele jaren geleden kon B. - bijna twintig jaar na dato - op basis van een dna-match alsnog worden ontmaskerd als dader. „Mijn man zei meteen: 'Zie je wel'. Iedereen binnen de re-

cherche wist dat B. het had gedaan. Maar er waren simpelweg geen bewijzen.”

Motto dat Visscher zelf nog aan zijn boek meegaf: 'De slachtoffers mogen nooit vergeten worden'. De eerste exemplaren werden uitgereikt aan Jacqueline, weduwe van de doodgeschoten Enschedese politiemann Jan Wind, en Paul en Ina Kuiper, wier dochter Maaike in '97 door een buurman werd vermoord voor haar pinpas. Vader Paul: „Het is tweeledig. Je wilt hier uiteraard helemaal niet zijn. Want dat betekent dat je in het boek voorkomt. Anderzijds zou ik me bedruvd voelen als Maaike er niet in zou staan.”

Ze twijfelden dan ook geen moment om de presentatie bij te wonen. Moeder Ina: „Dat is het enige wat we nog voor Maaike kunnen doen. Zorgen dat haar naam af en toe nog wordt genoemd. Zodat ze inderdaad nooit vergeten raakt...”

'Moord en doodslag in Twente, 1946-2010' kost 25 euro en is verkrijgbaar via www.sjansee.nl